

- 2) Το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 76/768, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 93/35, απαγορεύει διάταξη κράτους μέλους κατά την οποία η χρήση ενδείξεων κατά την έννοια του πρώτου ερωτήματος επιτρέπεται μόνον κατόπιν προηγούμενης αδείας από τον αρμόδιο υπουργό.

(¹) EE C 118 της 21.4.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 14ης Νοεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-112/01 (αίτηση του Vestre Landsret για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): SPKR 4 nr. 3482 ApS κατά Skatteministeriet, Told- og Skattestyrelsen, Aktieselskabet af 11/9/1996, Arden Transport & Spedition ved Søren Lauritsen og Lene Lauritsen I/S (ATS) (¹)

(«Κανονισμοί (ΕΟΚ) 2913/92 και 2454/93 — Εξωτερική κοινοτική διαμετακόμιση — Παράβαση ή παρατυπία — Είσπραξη τελωνειακής οφειλής — Προϋποθέσεις»)

(2002/C 323/27)

(Γλώσσα διαδικασίας: η δανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-112/01, με αντικείμενο αίτηση του Vestre Landsret (Δανία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ SPKR 4 nr. 3482 ApS και Skatteministeriet, Told- og Skattestyrelsen, Aktieselskabet af 11/9/1996, Arden Transport & Spedition ved Søren Lauritsen og Lene Lauritsen I/S (ATS), η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των κανονισμών (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1), και 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού 2913/92 (ΕΕ L 253, σ. 1), το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, C. Gulmann, B. Σκουρή, F. Macken και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές, γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: H. von Holstein, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 14 Νοεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 379, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/

92 του Συμβουλίου περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, σε συνδυασμό με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το τελωνείο αναχωρήσεως μπορεί να εισπράξει τελωνειακή οφειλή, η οποία έχει γεννηθεί κατόπιν παραβάσεως ή παρατυπίας σχετιζομένης με εξωτερική κοινοτική διαμετακόμιση, από τον κύριο υπόχρεο, ακόμη και αν αυτός δεν ενημερώθηκε πριν από τη λήξη της προθεσμίας των ένδεκα μηνών μετά την ημερομηνία καταχωρίσεως της δηλώσεως κοινοτικής διαμετακομίσεως και ακόμη και αν ο τόπος διαπράξεως της παραβάσεως ή της παρατυπίας δεν μπορεί να προσδιοριστεί. Το ίδιο συμβαίνει όταν το τελωνείο αναχωρήσεως δεν ακολούθησε διοικητική οδηγία για την αποστολή στοιχείων που έχει καθορίσει η επιτροπή τελωνειακού κώδικα, όπως το σύστημα έγκαιρης γνωστοποίησης, ή όταν μπορεί να προσαφθεί στις αρχές του τελωνείου αναχωρήσεως ότι δεν πραγματοποιήσαν έγκαιρη γνωστοποίηση.

(¹) EE C 134 της 5.5.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τέταρτο τμήμα)

της 7ης Νοεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-184/01 P: Peter Hirschfeldt (¹)

(«Αίτηση αναίρεσεως — Υπάλληλοι — Εσωτερικός διαγωνισμός — Ακύρωση — Μετάταξη — Προαγωγή — Άρθρο 8 του ΚΥΚ»)

(2002/C 323/28)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-184/01 P, Peter Hirschfeldt (δικηγόροι: J.-N. Louis και V. Peere) με αντικείμενο αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 13ης Φεβρουαρίου 2001 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο τμήμα) στην υπόθεση T-166/00, Hirschfeldt κατά ΕΟΠ (Συλλογή Υπ.Υπ. σ. I-A-41 και II-157), με την οποία ζητείται η αναίρεση της αποφάσεως αυτής, καθώς και η αποδοχή των αιτημάτων που προέβαλε πρωτοδικώς ο ανααιρεσέων, όπου ο έτερος διάδικος είναι ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Περιβάλλοντος (ΕΟΠ), εκπροσωπούμενος από τον J.-L. Salazar και την J. Rivière, επικουρούμενος από τον D. Waelbroeck, avocat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους

C. W. A. Timmermans (εισηγητής), πρόεδρο τμήματος, D. A. O. Edward και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 7 Νοεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει τον P. Hirschfeldt στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 200 της 14.7.2001.

πανομοιότυπα με αυτά για τα οποία αυτό έχει καταχωρισθεί, ο δικαιούχος του σήματος μπορεί, σε περίπτωση όπως η προκείμενη στην κυρία δίκη, να εναντιωθεί στην εν λόγω χρήση σύμφωνα με το άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων. Το συμπέρασμα αυτό δεν μπορεί να αναιρεθεί από το γεγονός ότι το εν λόγω σημείο εκλαμβάνεται, στο πλαίσιο της χρήσεως αυτής, ως μαρτυρία υποστηρίξεως, πίστεως και προσηλώσεως στον δικαιούχο του σήματος.

(¹) EE C 212 της 28.7.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

της 12ης Νοεμβρίου 2002

στην υπόθεση C-206/01 (αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Arsenal Football Club plc κατά Matthew Reed (¹)

(«Προσέγγιση των νομοθεσιών — Σήματα — Οδηγία 89/104/ΕΟΚ — Άρθρο 5, παράγραφος 1, στοιχείο α' — Έκταση του αποκλειστικού δικαιώματος του δικαιούχου του σήματος»)

(2002/C 323/29)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-206/01, με αντικείμενο αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Ηνωμένο Βασίλειο), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Arsenal Football Club plc και Matthew Reed, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 5, παράγραφος 1, στοιχείο α', της πρώτης οδηγίας 89/104/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων (EE 1989, L 40, σ. 1), το Δικαστήριο, συγκείμενο από τους G. C. Rodríguez Iglesias, Πρόεδρο, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, C. W. A. Timmermans (εισηγητής), προέδρους τμήματος, C. Gulmann, D. A. O. Edward, P. Jann, B. Σκουρή, F. Macken, N. Colneric και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: D. Ruiz-Jarabo Colomer, γραμματέας: L. Hewlett, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 12 Νοεμβρίου 2002, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Όταν τρίτος χρησιμοποιεί κατά τις συναλλαγές, κατά τρόπο μη επιπίπτοντα στο άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας, σημείο πανομοιότυπο με σήμα εγκύρως καταχωρισμένο για προϊόντα

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(δεύτερο τμήμα)

της 7ης Νοεμβρίου 2002

στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-228/01 και C-289/01 (αιτήσεις του tribunal de grande instance de Dax για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Jacques Bourrasse και Jean-Marie Perchicot (¹)

(«Μεταφορές — Οδηγία 84/647/ΕΟΚ — Χρησιμοποίηση οχημάτων χωρίς οδηγό στις οδικές εμπορευματικές μεταφορές — Καταχώριση των μισθωμένων οχημάτων — Κοινοτική άδεια βάσει της οποίας μετακινούνται τα μισθωμένα οχήματα — Κανονισμός (ΕΟΚ) 881/92 — Διαχείριση των χρονοταχυγραφικών δίσκων των μισθωμένων οχημάτων — Κανονισμός (ΕΟΚ) 3821/85»)

(2002/C 323/30)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-228/01 και C-289/01, με αντικείμενο αιτήσεις του cour d'appel de Pau (C-228/01) και του tribunal de grande instance de Dax (C-289/01) (Γαλλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με τις οποίες ζητήθηκε, στο πλαίσιο των ποινικών δικών που εκκρεμούν ενώπιον των αιτούντων δικαστηρίων κατά Jacques Bourrasse (C-228/01) και Jean-Marie Perchicot (C-289/01), παρισταμένων των Union régionale syndicale des petits et moyens transporteurs du Sud-Ouest (Unostra Aquitaine) (C-228/01), Fédération générale des transports et de l'équipement CFDT (FGTE-CFDT) (C-289/01) και Inspection du travail des transports (C-228/01 και C-289/01), και η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 2 της οδηγίας 84/647/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1984, για τη χρησιμοποίηση μισθωμένων οχημάτων χωρίς οδηγό στις οδικές εμπορευματικές μεταφορές (EE 1984, L 335, σ. 72), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 90/398/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1990 (EE 1990, L 202, σ. 46), το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους C. Gulmann, προεδρεύοντα του δευτέρου τμήματος,